

spare yderligere en 7 Mill. Kr., vilde jeg mene, der var gode Betingelser for at komme til Forstaaelse. Nu er det ikke sket; den højtærede Finansminister har meldt sig fra, og nu staar det altsaa til Rigsdagen og da foreløbig til Folketinget og først og fremmest det Udvalg, der faar Sagen til Behandling, at tage Traaden op igen og prøve paa at forhandle sig til Rette. Jeg vil meget ønske, at dette maa lykkes.

Det, der særlig tiltrækker sig min Opmærksomhed, er de nye Principper i Forslaget. Her er for det første det nye, at Konjunkturtillæget skal reguleres automatisk ligesom Dyrctidstillæget; det vil efter min Mening være en Vinding, at vi undgaar de aarligt tilbagevendende Kampe om Konjunkturtillægets Størrelse eller om dets Bortfald. Denne Ordning vil man sikkert ogsaa fra alle Sider indenfor Tjenestemandstanden hilse med Tilfredshed.

Hvad jeg imidlertid har meget imod, er noget, der gennem Tiderne er gjort opmærksom paa af et æret Medlem indenfor mit Parti, nemlig den Linealpolitik, der følges her: Man mangler saa og saa mange Millioner, og saa skærer man bort, idet man gaar ud fra, at det er let at finde disse Millioner; naar man trækker saa og saa meget fra alle disse mange forskellige Lønninger, faar man den Sum, der mangler. Det synes at være meget lige til, det gaar jo let, næsten alt for let; man undersøger aldeles ikke, hvordan det kommer til at virke overfor de forskellige Klasser, om de nu ogsaa er i Stand til at bære den Nedsækering, man gør sig ikke den Ulejlighed at undersøge, om det virker ligeligt eller virker forskelligt paa de forskellige Steder. Man sætter en Grænse; først og fremmest sætter man her en Grænse mellem gifte og ugifte, og saa sætter man en ny Grænse indenfor de ugiftes Gruppe. Det er meget lige til, men det er slet ikke sikkert, at det vil virke retfærdigt.

Efter min Mening kan det tværtimod komme til at virke i høj Grad uretfærdigt. Det ærede Medlem Hr. Bjerring fremhævede Kontoristerne, som han mente ikke kunde leve anstændigt, hvis de skulde rammes af en saa haard Nedsækering; det er rimeligt. Det ærede Medlem Hr. Gamburg omtalte Universitetslærerne, og det vilde dog være i høj Grad ubehageligt, om hele vort Kulturstandpunkt skulde forringes, saaledes at vi ikke kunde blive ved at følge med ogsaa paa dette Omraade.

Det er muligt, man ved en Undersøgelse vil komme til det Resultat, at den foreslaaede Nedsækering vil ramme alt for haardt for mange, der staar i de lavere Lønningsklasser, og at den ogsaa vil være for haardt for enkelte, der staar i højere Lønningsklasser, under Hensyn til de Krav, man stiller til hele deres kulturelle Standpunkt.

Endvidere mener jeg, at man maa tage noget Hensyn til, hvad det har kostet vedkommende at komme ind i de Stillinger, de rykker ind i. Man kan derfor ikke uden videre tage en Lineal og skære væk jævnt hen over det hele og saa sige, at saa maa det være retfærdigt. Der er et Forhold, jeg gerne her vil gøre opmærksom paa. Mange, som i særlig Grad vil blive ramt af det foreliggende Lovforslag, har gennemgaaet hele deres Uddannelse i den allerdyreste Tid, hvor vi var oppe paa Priser, som var meget langt over, hvad vi tidligere har kendt. De har gennemgaaet deres Uddannelsesstid paa Seminarier og Gymnasier og paa Universitetet paa en Tid, da det kostede uhyre Summer at komme frem. Jeg kender Forholdene f. Eks. for Lærerkredsenes Vedkommende. De unge Seminarister, der nu søger ud til Vikarpladserne og Andenlærerembederne, har gaaet 4 Aar paa Seminarier i den allerdyreste Tid og er kommet ud derfra med en svimlende Gæld. Man kan ikke forlange, at disse Mennesker med Glæde skal se paa, at man nu slaar saa haardt ned netop paa det, de har regnet med som deres Indtægt, naar de kom i deres Pladser. Man siger til dem: Hvis I ikke vil gifte jer, bliver I straffet! Og de har ikke Raad til at gifte sig, for man kan bedre klare sig paa et Tagkammer med et Primusapparat, naar man er ugift, end man kan med en Kone. Mange lader være med at gifte sig, fordi de synes, det er for kostbart; og saa vil man nu trække fra deres Løn, fordi de maa lade det være! Der kunde være noget mere berettiget i, om man overfor de ældre sagde, at naar de absolut ikke vil gifte sig, maatte man se at faa dem straffet paa anden Maade, i Stedet for at begynde netop med disse unge, der har gennemgaaet deres Uddannelse i den allerdyreste Tid.

Jeg kan nævne en anden Stand, Præstestanden. Der blev gjort et kraftigt Forsøg baade fra det kirkelige Udvalgs Side og i det Udvalg, der blev nedsat i dette høje Ting, paa at forbedre Præstelønningerne. Jeg ved, at det er næsten